

Fælles fodslag i sagsbehandlingen og et større ansvar for sin egen situation hjalp Kasper videre.

Kasper fik ansvar for sin fremtid

ADHD og et stort alkoholmisbrug, som han går i behandling for i misbrugscentret, det er to af de udfordringer, som Kasper kæmper med. Han var kendt i jobcentret gennem en længere periode, men hver gang han skulle i gang med noget, som skulle føre til selvforsørgelse, kom der noget i vejen.

Det kunne være en forkert bemærkning eller ondt i benet. Kasper aflyste ofte aftaler et sted, fordi han havde lavet andre aftaler. Han var rastløs, havde svært ved at planlægge og blev let frustreret.

Kaspers sagsbehandler Line Marie Pedersen fra Jobcenter Odder og underviseren på det kursusforløb i jobcentret, hvor Kasper gik, tog sagen med på ungeteammøde. De havde brug for nye vinkler på, hvordan de kunne få ham motiveret til at tage de sidste skridt og få en bedre forståelse for, hvorfor det var gået galt indtil nu.

Giv Kasper ansvaret tilbage

Et af de vigtigste input på teammødet var, at Kasper blev klientgjort. Der var mange ”søde, velmenende damer” rundt om Kasper, som tog for meget ansvar fra Kasper selv.

Derfor indkaldte sagsbehandleren til et netværksmøde blandt de professionelle, som havde berøring med Kaspers sag. Formålet var at få fælles fodslag i forhold til Kasper. Han skulle selv tage mere ansvar for sin fremtid.

Deltagerne i netværksmødet var en mentor, en misbrugsbehandler, sagsbehandler fra jobcentret, underviseren på kurset i Jobcentret, en person fra den unges eget netværk og Kasper selv.

Punkterne på dagsordenen var bl.a. mentorordningen, evt. praktik og samarbejde med misbrugscentret.

Her blev det bl.a. besluttet at stoppe mentorordningen. Alle var enige om, at der ikke længere var brug for den hjælp, mentoren havde ydet, og nu skulle Kasper have ansvaret. Kasper kunne også mærke, at der var enighed hele vejen rundt.

”Det var vigtigt for Kasper, at han på mødet hørte os alle sige: Vi vil selvfølgelig støtte dig, men det er dit ansvar,” siger Line Marie Pedersen.

Det blev også besluttet, at Kasper skulle i en anden aktivering, hvor han kunne bruge sin krop, fordi der var udendørs opgaver og værkstedsopgaver. Og endelig blev der på mødet diskuteret vigtigheden af, at Kasper mødte op til de møder, der var aftalt. Alle skulle være opmærksomme på, at der ikke blev lagt møder på et tidspunkt, hvor Kasper havde samtale i misbrugscentret eller en aftale på jobcentret.

Sikker overgang til nyt

Underviseren fra Jobcentrets kursus fulgte Kasper til det nye aktiveringssted for at sikre en god overgang til det nye forløb. For at skabe yderligere fælles fodslag holdt Line Marie Pedersen, Kasper og det nye aktiveringssted desuden et møde om formålet med aktiveringen og de videre planer for Kasper.

Det blev understreget, hvem der havde ansvaret for hvad. Endelig blev det nye aktiveringssted orienteret om, hvad der ellers var i gang for Kasper, herunder i misbrugscentret.

På vej videre

Kasper har efterfølgende været i en kort snusepraktik i en virksomhed, han selv har fundet, og nu arbejdes der på at finde en anden praktik inden for et område, hvor der er udendørsarbejde.

”Jeg tror, vi har set de første positive skridt i den korte praktik, Kasper selv fandt. Det var kun få dage, men han mødte op og passede praktikken”, siger Line Marie Pedersen.

Hun er ikke i tvivl om, at det tværfaglige samarbejde har været investeringen værd, fordi det har givet mulighed for at skabe et bedre samspil.

”Det har givet overblik og forståelse for, hvordan de øvrige professionelle arbejder sammen med Kasper. Jeg er fx blevet meget mere opmærksom på, hvor vigtig vores indsats i jobcentret er for misbrugsbehandlingen. I stedet for at tænke, at misbrug står i vejen for en aktivitet, kan vi nu samarbejde og støtte hinanden,” siger Line Marie Pedersen.

Kasper er et opdigtet navn.